

Merilyn

Hana Zagorová

Merilyn, nač ti bude?
Ten usedlý pán středních let,
je o dvacet pět roků starší
a o sto tisíc cigaret.

A o sto tisíc knih,
v nichž během doby našel
svůj vyděšený smích
a zajímavý kašel.

Tím čtením ztrácí oči,
jistě jsou k ránu rudé,
když do nich kanou kapky.
Tak pověz, nač ti bude?
Merilyn, Marilyn, Merilyn...

Merilyn, nač ti bude?
Ta jeho neholená tvář,
je popelavá tajným smutkem
a ten ti škrábe o polštář.
A škrábe o tvůj klín
jak tulák na rám dveří.

Od kdy tě, Merilyn, vzrušují amatéři?
Kdo amatér je v lásce,
je trochu směšný všude.
A proto ti teď volám,
ať slyšíš, nač ti bude?
Merilyn, Merilyn, Merilyn.
Merilyn....

Merilyn, nač ti bude?
Už zkyslo sladké víno slin.
Ten, kdo ho neznal v plném slunci,
najde jen sbírku omrzlin.
A nebo najde spíš
jen smutek marných vizí.
Copak ty pochopíš,
jak mladé jsou, jak ryzí.
Ach, co je pro mě poklad,
to pro tebe je chudé.
Proč odvádíš mi muže,
když nevíš nač ti bude?

Merilyn, Merilyn, Merilyn!